

Sygn. akt: I C 420/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Monika Nalewajk

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2017 roku w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.,

przeciwko H. W.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 420/17 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 10 marca 2017 roku przeciwko H. W. domagał się zasądzenia kwoty 638,60 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu tj. opłaty sądowej od pozwu, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz pozostałych kosztów.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwany objęty był ochroną ubezpieczeniową z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych, jaka została zawarta z (...) Towarzystwem (...) S.A. i jednocześnie był osobą zobowiązaną do uiszczenia składki ubezpieczenia. Na potwierdzenie istnienia stosunku ubezpieczenia i objęcia pozwanego ochroną wystawiona została polisa ubezpieczenia OC nr (...), dla pojazdu mechanicznego marki A. R. 156 2.0 16 V Kat. 932 T. S. o nr rejestracyjnym (...). Ochrona ubezpieczeniowa obejmowała okres od dnia 27 lutego 2014 roku do dnia 26 lutego 2015 roku Powód świadczył ochronę ubezpieczeniową, zaś pozwany zobowiązał się uiścić składkę ubezpieczeniową. Pozwany nie opłacił jednak całej składki, przez co powstało zadłużenie na kwotę 554,41 zł. Powstała w ten sposób wierzytelność (...) przelał na powoda na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 18 grudnia 2015 roku, tym samym powód stał się następcą prawnym zakładu ubezpieczeń i dochodzi od pozwanego realizacji powstałej wierzytelności. Powód wskazał, że podejmował wielokrotne próby zawarcia z pozwanym porozumienia w toku prowadzonego postępowania windykacyjnego, jednakże bez skutku.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 13 marca 2017 roku przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Szczytnie z uwagi na brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Pozwany H. W. na rozprawie w dniu 21 lipca 2017 roku wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany przyznał, iż dnia 14 lipca 2014 roku kupił od M. C. samochód marki A. R.. Pozwany twierdził jednak, iż tego samego dnia sprzedał go W. K. z uwagi na wadę silnika. Przyznał, iż otrzymał z (...) Towarzystwa (...) S.A. wezwanie do zapłaty, zaś od poprzedniego właściciela nie otrzymał żadnej polisy ubezpieczeniowej.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 14 lipca 2014 roku H. W. zakupił od M. C. samochód marki A. R. 156 o numerze rejestracyjnym (...), nr nadwozia (...), rok produkcji 1999. Pojazd ten objęty był ochroną ubezpieczeniową w (...) Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą w W. na podstawie umowy potwierdzonej polisą nr (...) obejmującą okres od 27 lutego 2014 roku do 26 lutego 2015 roku. Tego samego dnia, tj. 14 lipca 2014 roku pozwany H. W. sprzedał w/w samochód V. K..

(dowód: umowa kupna sprzedaży samochodu z dn. 14.07.2014r. k. 40, polisa z dnia 18.02.2014r. k. 27, umowa kupna - sprzedaży samochodu z dn. 14.07.2014r. k. 41)

Dnia 20 lutego 2015 roku (...) Towarzystwo (...) S.A. sporządziło pismo adresowane do pozwanego H. W., informujące o obowiązkach i prawach nabywcy pojazdu a wynikających z Ustawy o Ubezpieczeniach Obowiązkowych.

(dowód: pismo z dn. 20.02.2015r. k. 39)

(...) Towarzystwo (...) S.A. w W. i powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w dniu 18 grudnia 2015 roku zawarli umowę sprzedaży wierzytelności (...). Przedmiotem umowy były wierzytelności wobec ubezpieczających z tytułu niezapłaconych składek ubezpieczeniowych, wynikających z zawartych z (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. umów ubezpieczenia, w tym umów obowiązkowych ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów. Zgodnie z zawartą umową spis wierzytelności obejmujący: imiona i nazwiska dłużników, PESEL-e dłużników, adresy ich zamieszkania, daty zawarcia umowy ubezpieczenia, numery polis, numery rejestracyjne pojazdów, rodzaje ubezpieczenia, wysokość wierzytelności, informacja o wymagalności, termin płatności składek, miał być sporządzony i przekazany powodowi jako nabywcy wierzytelności.

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 28-30, wyciąg z załącznika k. 31)

Dnia 27 stycznia 2016 roku powód sporządził przesądowe wezwanie do zapłaty kwoty 595,33 złotych adresowane do pozwanego H. W..

(dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty k. 32)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 509 § 1 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2 wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Podstawą prawną żądania pozwu był również art. 805 § 1 k.c., który stanowi, że przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Przelew wierzytelności jest umową, z mocy której wierzyciel przenosi na nabywcę wierzytelność przysługującą mu wobec dłużnika. W wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 k.c. przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki

wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (por. wyrok SN z dnia 5 września 2001 r. I CKN 379/00 Legalis nr 272268).

Zgodnie z art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ze względu na powyższą zasadę dotyczącą ciężaru dowodu, według art. 232 k.p.c., strona w postępowaniu sądowym jest zobowiązana wskazywać fakty oraz dowody na potwierdzenie jej twierdzeń.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że w świetle zasady wyrażonej w art. 6 k.c., na stronie powodowej spoczywał ciężar dowodu istotnych dla uwzględnienia powództwa okoliczności, w tym istnienia i wysokości dochodzonej wierzytelności oraz jej nabycia przez powoda w drodze przelewu od poprzedniego wierzyciela (por. wyrok SN z dnia 12 lipca 2006 r., V CSK 187/06 Legalis nr 75688).

W przedmiotowej sprawie strona powodowa twierdząc, że nabyła roszczenie względem pozwanego na podstawie umowy przelewu wierzytelności obowiązana była wykazać czy pozwany posiadał zobowiązanie względem wierzyciela pierwotnego, po drugie zaś czy zostało ono przez nią nabyte, co jest o tyle istotne, że rozstrzyga o istnieniu bądź nie legitymacji procesowej powoda. Przed oceną merytoryczną sprawy Sąd z urzędu ustala czy strony występujące w procesie posiadają legitymację. W przypadku stwierdzenia braku legitymacji, Sąd zobowiązany jest oddalić powództwo.

W warunkach niniejszej sprawy za bezsporny uznać należy fakt zawarcia przez powoda i (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. w dniu 18 grudnia 2015 roku umowy sprzedaży wierzytelności wynikających z tytułu niezapłaconych składek ubezpieczeniowych, wynikających z zawartych z (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. umów ubezpieczenia, w tym umów obowiązkowych ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów. Jednakże w ocenie Sądu powodowi nie udało się wykazać i udowodnić, że na podstawie wskazanej umowy nabył konkretną wierzytelność, tj. względem pozwanego H. W. w kwocie dochodzonej pozwem. Podkreślić należy, że powód swą legitymację do występowania w niniejszym procesie wywodzi z faktu nabycia wierzytelności. Skuteczne wywodzenie uprawnień z faktu nabycia wierzytelności na podstawie umowy cesji wymaga udowodnienia bez wątpliwości, że doszło do przelewu konkretnej wierzytelności. Wierzytelność, co do której nabywca rości sobie pretensje wobec dłużnika, musi być nadto w sposób dostateczny oznaczona i udowodnione musi być przejście tejże wierzytelności na stronę powodową.

Wprawdzie powód załączył do pozwu wyciąg z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18 grudnia 2015 roku, w którym zawarto liczbę porządkową, identyfikator, imię i nazwisko pozwanego, jego adres zamieszkania, numer polisy i kwotę 554,41 złotych, jednakże nie sposób przyjąć, że dokument ten precyzuje w sposób dostateczny wierzytelność jaką (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. miał w stosunku do pozwanego, która to wierzytelność następnie miała być przedmiotem przelewu. Otóż zgodnie z treścią umowy sprzedaży wierzytelności Spis Wierzytelności będących przedmiotem umowy miał zawierać szersze dane, aniżeli te wskazane w złożonym wyciągu. Nadto strona powodowa nie przedkładając umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych uniemożliwiła zweryfikowanie okoliczności, czy postanowienia umowy ubezpieczeniowej nie wykluczały cesji wierzytelności. W końcu wskazać należy, że przedłożony przez powoda wyciąg nie został podpisany przez strony umowy cesji, a jedynie figuruje na nim informacja o tym kto wyciąg ten sporządził. Należy uznać więc, że jest to pismo sporządzone jednostronnie przez powoda i stanowi jedynie dowód tego, że zostało sporządzone o treści w nim podanej.

Reasumując, dowody które w ocenie powoda mają świadczyć o nabyciu wierzytelności określonej pozwem, potwierdzają co najwyżej jedynie zaistnienie zdarzenia w postaci cesji wierzytelności, ale nie stanowią one o skutecznym przelewie zindywidualizowanej i konkretnej wierzytelności jaką (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. miał wobec pozwanego H. W..

Jedynie na marginesie Sąd podaje, iż nie wzywał strony powodowej do ewentualnego uzupełnienia dokumentacji, mając na uwadze fakt, że strona jest reprezentowana przez fachowego pełnomocnika. Powód profesjonalnie zajmuje

się działalnością windykacyjną i jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego – radcę prawnego. – co dodatkowo skutkuje podwyższeniem miernika staranności i rzetelności.

W tej sytuacji powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...),

3. (...)

S., dnia 14 sierpnia 2017 roku